

19.7. 2020; 6. Neděle po svaté Trojici; introit Ž 150III. čt Ř 6,3-8; písně 150,168,638,350,424

Introit

1 Haleluja! Chvalte Boha v jeho svatyni, chvalte ho na obloze za jeho moc! 2 Chvalte ho za jeho hrdinství, chvalte ho za jeho velikou vznešenost!

(Žalm 150,1-2)

1. čtení

1 Ted' ale toto praví Hospodin, ten, kdo tě stvořil, Jákože, ten, kdo tě, Izraeli, zformoval: Neboj se, já jsem tě vykoupil a povolal tě jménem tvým – patříš mi! 2 Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud. Půjdeš-li ohněm, neshoříš, plamen tě nespálí. 3 Já Hospodin jsem přece tvůj Bůh, já, Svatý izraelský, jsem tvůj spasitel. Egypt jsem dal za tebe jako zálohu, Habeši a Sábou vyplatil jsem tě. 4 Jsi pro mne tolik drahocenný, jsi mi tak vzácný, tak tě miluji, že za tebe vyměním všechny lidi, za tvůj život dám celé národy. 5 Neboj se, já jsem s tebou. Od východu přivedu tvé potomky, od západu tě shromáždím. 6 Severu řeknu: „Propusť je!“ a jihu: „Ndrž je!“ Přived' mé syny zdaleka, mé dcery ze světových stran – 7 všechny, kdo nesou jméno mé, ty, jež jsem stvořil k slávě své, ty, jež jsem udělal a zformoval.

(Izajáš 43,1-7)

2.čtení

16 Vtom k němu přišel jeden muž s otázkou: „Mistře, co dobrého mám udělat, abych měl věčný život?“ 17 On mu však řekl: „Proč se mě vyptáváš na dobro? Jen Jediný je dobrý. Chceš-li ale vejít do života, dodržuj přikázání.“ 18 „A která?“ zeptal se. Ježíš odpověděl: „,Nezabíjej, necizolož, nekrad', nelži, 19 cti otce i matku [5] a ,miluj svého bližního jako sám sebe.“ [6] 20 „To všechno dodržuji,“ řekl mladík. „Co mi ještě schází?“ 21 Ježíš odpověděl: „Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej svůj majetek, rozdej ho chudým, a budeš mít poklad v nebi. Pojď a následuj mě.“ 22 Když to ten mladík uslyšel, smutně odešel. Měl totiž mnoho majetku. 23 Tehdy Ježíš řekl svým učedníkům: „Amen, říkám vám, pro boháče je nesnadné vstoupit do nebeského království. 24 A říkám vám znovu: To spíše projde velbloud uchem jehly než boháč do Božího království.“ 25 Když to učedníci uslyšeli, byli naprosto ohromeni. „Kdo tedy může být spasen?“ ptali se. 26 Ježíš se na ně podíval a řekl: „U lidí je to nemožné, ale u Boha je možné všechno.“

(Matouš 19,16-26)

Sestry a bratří heslem dnešní neděle je verš z Izajáše 43,1 „Toto praví Hospodin, tvůj stvořitel: „Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj.“ A tématem této neděle je křest, je to tedy jedna ze dvou svátostí. V dnešním textu nic o křtu sice neslyšíme, ale třeba v Dánské luterské církvi přečtený text je určen právě pro dnešní neděli.

Nějaký mladík přichází za Ježíšem s otázkou „Co dobrého mám dělat?“ Ježíšova odpověď zní „Proč se mě ptáš na dobré? Jediný je dobrý!“ Mladík je přesvědčen, že když bude dělat dobré věci, tak by se měl jednou dostat k Bohu, měl by získat věčný život. Těžko si to dokážeme představit, co je to věčný život. Je to něco nekončící, stálé, ale čím je naplněn tento věčný život, jaká je náplň takového života?

I my často přemýšlíme ve svém životě, co je dobré? Jaké činy jsou dobré? Co správného bychom měli dělat. Často nás naše otázky zatěžují, zdržují a někdy uvádějí ve zmatek. Neboť dělat dobré věci, být dobrým přináší často těžkosti a někdy to jde i proti našim přáním a očekáváním. Většina

lidí z mého pohledu chce nakonec dělat dobré věci a být dobrým. Na druhou stranu už málokdo z nás chce vypadat jako hlupák, kterého ti druzí využijí, nebo spíše zneužijí ke svému účelu. Chceme tedy dělat dobré věci a chceme být dobrými lidmi třeba i z toho důvodu, abychom měli život věčný. Ježíš odpovídá nejprve, že jenom Jediný je dobrý. Tedy jenom Hospodin je dobrý, nikdo jiný a nic jiného a Hospodin koná dobré dílo a Hospodin je dokonalý. A my se mýlíme, když si myslíme, že vlastním jednáním, konáním, prací, si získáme věčný život.

Vypadá to, jako bychom si představovali, že jednou předstoupím před Boha s lístkem, s účtem, kde bude taxativně vyjmenováno, co všechno jsem učinil a proto získávám nebo nezískávám život věčný. Mít život věčný. Kdo z lidí by si skutečně nepřál vlastnit život věčný?

Ježíš ve své odpovědi vůbec nepoužil slovo „mít“, „vlastnit“. Život nemáme, nevlastníme a už vůbec život věčný nelze vlastnit, mít. Ježíš mluví o vejítí do života. I do našeho pozemského života vcházíme z lůna matky, procházíme velmi úzkými porodními cestami. Toto vcházení do pozemského života je velmi náročné a plné rizik, je spojeno s bolestí, pláčem a velkou radostí. Ani pozemský život nevlastníme. Svůj život žijeme, nevlastníme ho. Trefujeme se a často se mýlíme a vůbec se netrefíme. Někdy to v našem životě vypadá, že narazíme do zdi, a přinejlepším jdeme oknem, místo abychom šli dveřmi. Proč? Protože se mýlíme a špatně odbočíme, nebo přehlédneme dveře.

Dobrý je jenom Hospodin, a pokud chceme vejít do věčného života stejně jako ten mladík, tak nemáme zapomínat na desatero. Nemáme zabíjet, cizoložit, krást, křivě svědčit a máme ctít otce a matku, máme milovat bližního jako sami sebe. Neslyšíme nic o první části desatera, neslyšíme nic o Bohu, o klanění se modlám, dokonce neslyšíme nic o dnu svátečním. Co slyšíme? Slyšíme, jak se máme nebo nemáme chovat k druhému člověku. Tím druhým člověkem je myšlen jakýkoliv druhý člověk, s kterým se setkáváme, kterého míváme na své cestě životem.

Mladík, který chce vlastnit věčný život, je vzdělaným židem, zná desatero, žije podle něho, dodržuje Boží návod k životu. Ale nějak mu přijde, že to nestačí, že musí být ještě něco navíc, něco tajného, něco ... Co my? Jak žijeme, jakou cestou jdeme? Jsme spokojeni s vlastním životem a cítíme se naplněni? Mladík se nevzdává, táže se urputně, co má dělat víc než ti druzí.

Ježíš mu odpověděl: „Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej, co ti patří, rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne.“ Neslyšíme nic o věčném životě, neslyšíme návod jak získat věčný život. Slyšíme o tom, jak být z Ježíšova pohledu dokonalý. Mladík se má vzdát všech svých pozemských statků, má rozdat svůj majetek chudým a následovat Krista. Má svůj poklad vyměnit za poklad v nebi. Určitě jde o dobrý kurz, kurz 1:1 a bez poplatků, bez jakékoliv srážky, Bůh přeci není žádný podvodný směnárník a vykuk.

Ježíš teď nemluví o věčném životě, o tom jak vejít do věčného života. Zmiňuje na tomto místě dokonalý život, který je spojený s následováním. Ježíš nabízí mladíkovi místo mezi učedníky, může si uložit veškerý svůj majetek v nebesích (žádný svěrenecký fond) a jít za Kristem. Doposud se zdálo, že mladík bere vše velmi vážně. Mohlo se nám jevit, že bere vážně i Ježíšovo učení, proto jde za ním a jeho se ptá, nikoho jiného, co má dělat. Ale nakonec se ukáže, že vážněji bere ještě něco jiného, nemůže se zbavit toho, co vlastní. Rád by do svého majetku zahrnul i věčný život, ale to nejde. Ani my nezahrneme do svého majetku věčný život, i kdybychom vše rozdali a následovali Krista, sice bychom se stali dokonalými, ale život věčný je cesta, není to věc. K životu věčnému se musíme prožít skrze náš život a věřit v Boží milost.

„Toto praví Hospodin, tvůj stvořitel: „Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj.“ Křest je pro nás tím viditelným znamením, kdy věříme, že se Bůh k nám přiznává a říká nám lidem, abychom se nebáli, protože nás vykoupil ze smrti, obětováním Ježíše Kriste. Nemáme se bát žít. Ne vždycky se trefíme, nebudeme všichni dokonalý, není to v našich silách, protože dobrý je jenom Bůh. Nemáme si hrát na Boha a do Božího království, k nové kvalitě života nás přivede Boží dobrota.

AMEN